

Sogubrot

NORRMAN

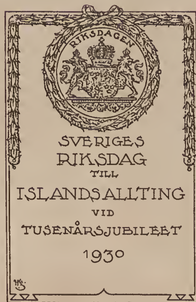
DE PUGNA BRAVALL.

2

LUNDÆ 1819

Del 1 saknas.

9. kap. Sögubrots

De

Pugna Bravalliensi

Fragmentum Gothicum,

Cujus partem Posteriòrem
Latine Versam
et
Observationibus quibusdam Illustratam,

Consent. et Approb. Ampl. Ord. Phil. Lund.,

Præses

Mag. Carolus Er. Norrman,
Minist. Sacri Adjunctus,
Regiae Societatis Evang. Holm. Membrum,

et
Respondens
Christianus G. Berlin,
Scanus,

Ad mitiorem censuram Modeste Deferunt,

In Auditorio Carolino Minori die XXVI Maji MDCCCXIX.

H. A. M. S.

Lundæ MDCCCXIX.
Litteris Berlingianis.

Prosten och Kyrkoherden

öfver

Ingelstorp och Walleberga Församlingar

Högärevördige och Höglärde

Magistern

Herr LARS J. NORDSTRÖM,

samt

Högädla Fru Prostinnan

JEANNA E. NORDSTRÖM,
född MALMSTRÖM,

Egnas denna enkla Vördnadens och Tacksamhetens gärd,

ödmjukast
af
CHRIST. G. BERLIN.

Quartus jam agitur annus, postquam, pro Laurea disputaturus, priorem hujusce opusculi partem, præside Viro, dum vixit, Optimo, Celeberrimo, L. G. Kosegarten, Gryphiæ divulgavi. Quod quidem munusculum litterarum ibi Studiosis et Patronis tanta gratia fuit acceptum, ut me ad alteram quoque edendam partem adhortarentur. Quod cum meditarer, illa facta est rerum commutatio, qua Pomerania et alma illa Musarum sedes sub imperium et ditionem Regis Prussorum cecidit. Plures quoque eodem tempore accesserunt rationes, quibus adductus sum ut in patriam reverterer, et tractationem Fragmenti nostri in aliud tempus differrem. En vero alteram opusculi partem, quam, in hanc Academiam, ubi aliquot jam felices annos degi et studia litteraria colui, redux benevolo Lectori omni qua par est modestia offero. In mitiorem partem conatus meos juveniles interpreteris, rogo atque obtestor.

Bravallar bardagi, milli Haralldar Kongs Hillditann, oc Sigurdar Hrings.

Oc er thessi her var buinn, letu hverir tveggio blasa i ludra, oc thui nåst var herop; gengu tha saman fylkingar. Var su orrosta sva snorp oc mikill sem seger i ollum fornsagum, at engi orrosta a nordurlondum hafi had verit, med Iafumiclu oc godu mannvali til bardaga at telia. Oc er litla stund hafdi orrostan stadit, sokti fram sa kape or her Haralldar Kongs er Ubbi hiet hin Fryske, oc veik thar at sem var Rasnenn a fylking Hrings Kongs, oc atti hit fyrsta vig vid Rognvald Radbiart, oc var theirra skipti all hardligt Matti thar sia ogurlig hogg i hernum er thesser ofurhugar c) genguz at, veitti hvor odrum morg hogg oc stor, enn sva var Ubbi mikill kapi, at ei letter han fyrr en med thui skilbiz theirra einvige, at Rongvald fell firi Ubba. Oc thui nåst liop han at Trygg-

a) Vide supra pag. 12. seqq. — Sed quo melius intelligatur quæ et qualis fuerit hæc acies, ea, quæ Ill. *Lagerbring* (*Sv. R. Hist. Del. I. pag.* 143), facta comparatione inter narrationem *Saxonis Gramatici* nostrumque Fragmentum, hac de re disserit, afferre placet. Ita autem ille: *Första lineen af hufvudbåren var fördelt i tre Colonner, på det sätt inråttade att främsta ledet var allenast två man högt, det andra tre, och så vidare, til det efttersta lederna af Colonnerna förde hvarandra, och var den medlersta Colonnen tiugu man långre ån de andra. Hvar flygel var i tjugo Batailloner fördeld. I andra linien stodo Bogskyttarne, tredje linien utgjorts af gamla Soldaterne. I fjerde linien*

Pugna Bravalliensis, inter Regem Haraldum Hildetan et Sigurdum Ring.

Acie hoc modo conſtructa a), in unoquoque exercitu milites, clangore tubarum ad dimicandum vocabantur. Clamorem deinde bellicum cierunt, & cohortes congreſſæ ſunt. Fuit autem prœlium tam acre b) & magnum, ut in omnibus veterum monimentis dicatur, nullam unquam in plagis ſeptentrionalibus pugnatam fuiſſe pugnam, ubi tam multi & tam bene delecti milites numerari poſſent. Sed non ita multo poſteaquam prœlium committi cœptum erat, heros ille *Ubbo Friſius* e medio Regis *Haraldi* exercitu penetravit, curſumque ſuum eo dirigens ubi prima acies erat agminis *Ringi* Regis. Primum ibi cum *Ragvaldo Rudharto* dimicavit, & certamen eorum fuit aſperrimum. Ubicunque autem fortiſſimi hi bellatores in exercitu procedebant, incredibiles ibi clades fiebant. Ictibus multis & magnis inter ſe certabant. *Ubbo* autem tam ſtrenuus fuit pugnator ut prius non ceſſaret quam certamen eorum ſingulare hoc modo fineretur ut *Ragvaldus* ictibus *Ubbonis* percuſſus caderet. Et poſtea *Trygvonem*

voro Sljungarne upställde, hvilka betäktes af det öfriga manskapet, som formerade en dylik figur som främsta linien, och gjorde front ut åt, att afhålla fienden att angripa krigshären i ryggen.

b) Pro *Snörp*, quod habet textus antea impressus, legendum *Snarp*, quod vide ap. *Björnonem Haldorf.* et in *Indice ad Hist. Pialt.*

c) *Ofurbugar* ad verbum significat *Öfverbuggare.*

va oc sårdi hann bana sari. Oc er thæt sia Athals sunir hversu ogurliga han ferr i hernum, radaz their a moti hanom oc beriaz vid hann bader.

Enn sva var han hardgorr oc micill kapi, at bada tha dreper han, oc epter that dreper han Yngva. Oc tha ferr han sva geistur at hernum at allt stock firi hanom, oc felldi han alla tha er fremster stodu i ranghumm, nema tha sem viku i moti odrum koppum. Oc er thetta ser Hringr Kongr eggiadi han herinn, at ei såkti eirn madr yfer alla, thuiliker yfergangs menn sem med hanom voro; eda hvor er kapinn Starkadr er avallt bar hårra skiolld i orrostum. Starkadr svarar: årit hofum ver nu at vinna herra, sagdi han, enn vid skolum ver leita at vinna, slikann sigur sem ver kunnum, enn thar er sa madr sem Ubbi er, at madr ma koma i fulla raun; oc vid Kongs a eggian, leiper han framm i herin mot Ubba, oc verdr thar orrostå micill milli theirra, sokt med storum hoggum oc miclu asli, er hvartveggi var osurhuge, oc geck so um hrid, tha veitti starckadr Ubba eitt mikit sar, enn thar i mot feck han VI. sar, oc oll stor, oc thottiz varla hafa komit i slika raun af einom manne. En med thui fylkingar voro sva sterkar reiddi ymsa vega, oc sleit firi thui theirra einvige. Sidan vegr Ubbi thann Kapa er Agnar het, oc ruddi firi sier stiginn, oc hio a tvår hendr, oc badar hendr hefer hann nu blodugar til axla. Tha sokti han at theim Thelunum. Oc tha er their sia hann, måltu their: Nu tursum ver ei annar stadar i hernom at leita formanna, oc latumm thenna mann såkia orfar um stund, oc sva litit sem ollum thycker til vor koma, tha giorum nu thui meira af oß, oc synom oß vaska

aggreſſus eſt, eique letiferum vulnus inflixit. Cum vero filii *Athali* viderent quanta vi per exercitum graſſaretur, adverſus eum pugnare ſtatuunt & mox uterque cum eo dimicat.

Sed tam fortis & eximius erat bellator ut utrumque occideret; quo facto *Yngven* quoque interfecit. Tam acriter deinde proruit, ut omnia ei cederent. Omnes qui in prima ſtabant acie proſtravit, iis tantummodo exceptis qui ad alios aggrediendos forte abierant. Quod cum videret Ringius Rex exercitum ſuum hortatus eſt, ne, viri tam fortes ac ii, qui cum eo erant, ſinerent unum ſuperare omnes. Aut ubi, inquit, eſt fortiſſimus *Starkader* qui antehac ſemper palmam in prœliis reportavit? Reſpondet *Starkader*: Arduum inquit, e Rex, jam nobis vincere erit. Victoriam tamen quantamcunque reportare conabimur. Ubi autem talis eſt hoſtis qualis *Ubbo*, ibi vir quicunque in ſummum periculum vocatur. Tum ſecundum exhortationem Regis contra *Ubbonem* de exercitu proruit. Magnum inter illos fit certamen, in quo ictibus validis & vi magna omnia conantur. Uterque enim pugnator fuit eximius. Certamen hoc modo ſucceſſit donec *Starkader* permagnum *Ubboni* vulnus inflixit. Ipſe e contrario VI. vulnera eaque magna accepit, ita ut videret ſe ab uno viro vix in tantum discrimen vocatum fuiſſe. Cum vero cohortes quæ validæ erant ab utraque parte proruerent, certamen eorum hoc modo ceſſabat. *Ubbo* poſtea heroëm, cui nomen *Agnar*, proſtravit. Gladio, quod utraque tenebat manu, iter ſibi fecit. Utrumque autem brachium ad humeros usque ſanguine fuit reſperſum. In *Thelunos* tum impetum fecit; qui eum videntes inter ſe dixerunt: Nunc opus non eſt ut alibi in exercitu adverſarium quæramus. Faciamus igitur ut hic vir ſagittas noſtras paulisper experiatur, & quanto minus dignnm plerisque contra nos pugnare videatur, tanto melius nos geramus & fortes

menn Their taka nu at skiota a hann, sem agåtazter voro af Thelunum: Haddr Hardi, oc Kroalldr Ta; their voro sva agåter menn at skotum, at their skutu at hanom tvenum tylftum orfa, oc i briost hanom, oc var hanom ecki litit til fiors, tho at thesser menn veittu hanom bana — En, adr hafdi Ubbi vegit XI kapa, en umframm that, drepit XVI. menn af Sviom oc Gautum, enn veit stor sar VI. kappum, er frammarliga stodu i fylkingum. Oc a thessare stundu, sokti Vebiorg skialldmår fast a hendr Sviom oc Gautom Hon sokti at theim kapa er Soknar Soti het, allhart, oc ei allskamma stund, adr Soti hne at velli firi henni. Tha kom a moti henni Starkadr hinn gamli, oc borduz thåu lengi, oc sva hefer hon varit sic med hialme, brynio, oc sverdi, sem sa er bezt er buinn at riddaraskap. Hon får ster hogg af kappanom, oc såkiaz thau lengi, oc eitt hogg hennar kom a kinn hanom, oc sneid sundur kialkann oc af hokuna; enn hann drap i munn sier skeggino oc beit i, oc hellt sva up at sier hokunne; enn honn vinnur morg storverk i hernum. Litlu sidarr måter henni Thorkell hinn Thrai g) kapi Hrings Kongs, oc eigaz thau vid harda sokn; oc adr enn letti, drap han hana med morgum sarum oc mikille hugprydе. Nu verda thar morg stortidinde a skammri stundu, oc gengr ymsom fylkingom betur, misti thar margr madr feck thar orkumsl, af hvoru tveggia lithe i). Nu såker Storkvidr fram a hendr Donum. Hanom rådz imot sa kape er Huni het (edur Haki) oc eigaz their vid allhart einvige; oc lykr sva at Storkvidr feller hann, oc

d) *Var hanom ecki litit til fiors*, ad verbum hoc modo vertitur: *Honom var icke litet till lifs*, quod Nob. *Peringschöld* ita explicat: *Feltes honom ändå inter frimodigt hjälteмod at stråfva emot döden.*

e) *Peringsch.* e contrario vertit: *thet töfvade ej långe.*

f) *Hne at velli*, i. e. *dignade till jorden.*

g) De vocabulo *Thrai*, conferatur *Ihre*, *Gloss. Sv.*, voce *Tråas.*

i) *Lid* vel *Hlid* significat *latus*. Vid. *Ihre* l. c. Tom. 2. pag.

viros nos præbeamus. Tum *Thelunorum* præſtantiſſimi *Harder Harde* & *Rhoald Tha* in eum jaculari cœperunt. Fuerunt autem in jaculando tam excellentes ut duas ſagittarum dodecades pectori ejus ingererent. Fortiſſime tamen luctabatur d) quamvis viri iſti letifera ei inflixiſſent vulnera. Antea vero *Ubbo* undecim pugnatores interfecerat & ſedecim præterea ex *Svecorum* & *Gothorum* militibus. Sex autem bellatoribus qui in prima fuerunt acie, gravia dederat vulnera. Jam bellatrix illa *Viborg* in *Sviones* & *Gothos* impetum fecit. Primum heroëm, cui nomen *Soknar Sote* vehementer aggreditur, & aliquanto tempore interjecto e) *Sote* ab illa percuſſus ad terram concidit f). Tum obvius ei fuit *Starkader*, cognomine vetus, & diu inter ſe dimicant. Seſe autem caſſide, lorica & gladio defendit, ſicut vir, qui arte militari optime inſtructus esſet. Validos ab heroë ictus accepit & diu certant. Unus autem hujus ictus ad malam illius pervenit & maxillam cum mento dilaceravit. Sed barbam in os ſuum ingeſſit, & hoc modo illam mordens mentum ſuſtinuit. Illa vero in exercitu multa & præclara facinora edidit. Paulo poſt obvius ei fuit *Torkillus*, cognomine *audax*, Ringii Regis miles. Oritur inter eos vehemens certamen; & priusquam ceſſabat ille, poſt multa vulnera bellatrici adacta, multa cum oſtentatione illam occidit. Nunc autem in exercitu multi iique maximi eventus brevi tempore fiebant. Alternatim utrique exercitui melius ſucceſſit. Ibi non pauci poteſtate domum redeundi privati ſunt. Ibique non pauci militiæ labore fracti & mutilati fuerunt, idque ab utraque parte. Tum *Starkvider* ferrum ac manus cum *Danis* conferre conatur. Contra eum ſiſtit ſe miles quidam, cui nomen *Hane* vel *Hake*. Fit inter eos vehementiſſimum certamen, quod ita ſuccedit, ut *Starkvider* hunc

63. — Vocabula *af volru sviggia liibe, Peringsb.* non interpretatus est.

litlu ſidarr thann er hans hefna vill, er Ella het. Tha ſokti han at Borgari, oc attu their hart vig ſaman, oc lank ſva at Borgar fell daudr nidr. Sidan hleypur Storkvidr um thverar fylkingar, med brugdit ſverdit oc feller hvorn af odrum; oc thui nâſt vo hana thann er Hiortr het, oc tha mâtti hann Urſina Skialldmâr, er bar merki Harallbar Kongs, oc ſâker faſt at henni. Urſina mâlti: nu er kominn a thic helfykr, oc muntu nu deyia. Han ſvarar: fyrr man tu halla merki Harallbar Kongs, oc hio af henni vinſtri hondina. Oc tha giordiz ſa madr i moti hanom, til at hefna hennar, er Brae var kalladr, oc lagdi Storkvidr han i gegnom; matti nu ſia ſtora valkoſtu vida i hernom. Nockoru ſidar kom a moti Storkvid, Greipe hinn gamle, mikill kappe, oc attuz their vid harda ſokn, oc veitti Storkvidr hanom bana ſar, oc thui nâſt vo hann than kappa er Hati het. Oc i theſſari ſvipan feck hann morg ſar oc ſtor, han var hoggvinn a halſinn vid herdarnar, ſva at ſa inn i holit: framann a brioſtino hafdi han mikit ſar, ſva at lungun fellu ut, oc latit hafdi hann eirn fingr a hâgri hendi. Enn er Harallbr Kongr ſa ſva mikit mannſpiall a hird ſinne oc koppum, reis hann up a knen, oc tok tvo ſox, oc keyrdi faſt framm heſtinn er ſiri geck vagninom. Hann lagdi hvaro tveggia ſaxino badum hondum, oc veitti morgum manne bana med hondum ſinom, tho at hann mâtti ei ganga ne a heſti ſitia, geck orroſtan ſva um hrid, at Kongurinn vann morg ſtorvirke. Enn i ofanverdum bardaga theſſom (enn ofarla theß bardaga) var Kongriun Harallbr Hillditonn ſleginn kylfu hogg a hialminn, ſvo hofudit rifnade i ſundr, oc var that hans banaſar, oc drap Brune hann, oc tha ſa Hringr

k) Perspicuum nobis esse videtur vocabulum *Helfykr* derivari a nom. subst. *Hel*, mors et verbo *at fykiaz*, hodie *Fika*, avide appetere, æstuare.

l) Nob. *Peringsch.* hoc modo vertit: *Och var thetta hans band-sår, hvilket honom af hans egen man Brune tilfogades.* Brunonem autem in ministerio Haraldi fuisse non ex hoc loco textus nostri colligi potest. Probabile tamen plerisque videtur,

interficiat, & paulo poft alterum quendam nomine *Ellum* qui hujus mortem ulcifci vult. In *Borgarum* deinde impetum fecit, & fit inter eos ingens pugna, quæ hunc habuit exitum, ut *Borgar* mortuus caderet. Tum *Starkvider* per transverfos cuneos, ftricto gladio, graffatur & pugnantes fine difcrimine occidit. Mox vero, poftquam quendam nomine *Hiort* occiderat, obvia ei fuit bellatrix illa *Urfina*, quæ fignum *Haraldi* Regis ferebat. Cum ea congreditur. *Urfina* autem: Nunc, inquit, æftus mortis k) te cepit, & nunc tibi moriendum eft. Refpondet ille: Tibi potius fignum *Haraldi* Regis eft linquendum, & finiftram illius manum amputavit. Tum obvium ei fe fiftit *Brae* quidam, ut mortem illius ulcifceretur, fed *Storkvider* gladio eum perpunxit. Jam autem permulta hominum cadavera longe lateque in exercitu cernebantur. Paulo poft obvium *Starkvidro* fe dedit *Grip*, cognomine *vetus*, miles eximius. Factum eft inter illos afperum certamen, & *Starkvider* letiferum ei vulnus inflixit, & deinde *Haten* quendam interfecit. In hac autem confufione multa & magna accepit vulnera. Ictibus fauciatus erat in collo prope humeros, ita ut per plagam oculis cernere liceret: In priori pectoris parte magnum habuit vulnus, ita ut pulmones prolaberentur. Præterea unum manus dextræ digitum amiferat. Rex autem *Haraldus* cum tantam fuorum miniftrorum militumque cladem videret, in genibus fefe erigens duos gladios breviores prehendit, equosque ante currum fortiter impulit. In utraque manu gladium tenens, mortem non paucis attulit. Quamvis nec pedibus ire nec equo vehi valeret, pugna attamen tali modo fucceffit ut Rex multa præclare faceret. Sed hac pugna ad finem vergente, (cum hæc pugna diu continuata fuiffet) Rex *Haraldus Hildetan* clava ictus eft in galea, ita ut cranium hiaret, & hoc vulnus ei mortem attulit. Fuit autem *Bruno*, qui Regem occidit l). Rex autem *Ringius*

Kongr vagn Haralldar Kongs audann, oc thottiz vita at Kongr mundi fallinn vera Let hann tha blasa, oc kalladi at herinn stodvadiz; oc er Daner urdu thessa varer, stodvadiz orrostann. Hringr Kongr baud grid olum her Haralldar Kongs; oc thadu that allir.

Annan dag epter, af morgne, let Hringr Kongr kanna valen, oc leita at liki Haralldar Kongs, frånda sins, oc var mikill her Valsins fallinn yfer, thar likit la. Var tha ordinn midr dagr, er likit fanz oc valrinn var rofinn. Hringr Kongr let taka likit Haralldar Kongs, oc thvo af blod, oc bua um vegliga, at fornum sid. Hringr let leggia likit i vagn thann er Haralldr Kongr hafdi i orrosto haft; oc epter that let hann kasta mikinn haug. Let Hringr Kongr tha aka i theim vagne likino til haugsins a theim hesti er Haralldr Kongr hafdi til orrosto; oc sidan var sa hestur drepinn. Tha let Hringr Kongr taka thann sodul er han hafdi ridit i sialfur, oc gaf hann Haralde Konge frånda sinom, oc bad hann rida til Valhallar Sidan let Hringr Kongr gera thar mikla Veizlu, oc veita utfor Haralldar Kongs. Oc adur veislan veri aflokinn, bad Hringr Kongr til ganga haugsins alla kapa,

præsertim cum supra dicatur Brunonem quendam exercitui Haraldi Regis præfuisse. Vid. supra pag. 12, 13.

m). Ex his omnibus perspicuum, fuisse Sigurdum Ringium qui victoriam reportavit, ad quam haud parum contulit fortissimus ille Starkader. De quo *Chron Rhyth. Min.* p. 7 ita:

Jagh hafver hämpnat min faders dödh
A Dänom, och gjorde them nödh
Jagh drap Konung Harald Hijldetan
Och Konung Ebbe aff Frijsen medh 30 friborne män,
I Braavalla i Wårend vidh Skaraleeff
Starkoter medh migh then mandom bedreff.

Quæ autem apud Historicos de numero ab utraque parte cæsorum narrantur, ea non nisi pro conjecturis habenda videntur. Secundum *Saxonem* duodecim millia a parte Ringii et triginta millia à parte Haraldi occubuerunt. — In

cum videret currum *Haraldi* Regis vacuum, regem mortuum esse intellexit. Tuba igitur milites a pugna revocavit. Quod cum animadverterent *Dani*, prœlium cessavit. *Ringius* Rex pacem ac incolumitatem universo *Haraldi* Regis exercitui obtulit; oblatam vero omnes acceperunt m).

Postridie & quidem tempore matutino locum ubi pugnatum fuit lustrari & funus *Haraldi* Regis consangvinei sui investigari jussit *Ringius* Rex. Erat autem magna exanimum virorum multitudo supra hoc funus coacervata. Jam ad meridiem ventum erat antequam funus (Regis) inventum, & mortuorum cadavera fuerunt spoliata. *Ringius* Rex funus *Haraldi* Regis a sangvine mundandum & lavandum curavit, & præterea more majorum honorifice habuit. Funus in eodem curru, quo *Haraldus* Rex prœlio vectus fuerat poni jussit. Ingentem deinde tumulum sepulchralem struendum curavit. Funus postea jussu *Ringii* Regis hoc curru vectum est in tumulum, idque ab eodem equo, quo in prœlio usus fuerat *Haraldus* Rex. Postea equus interfectus est. Tum *Ringius* Rex idem ephippium quo ipse vectus fuerat n) apportari jussit idque *Haraldo* Regi consangvineo suo donavit, orans ut in *Valhallam* equitaret. Denique *Ringius* Rex magnum convivium vel epulum funebre in memoriam *Haraldi* Regis celebravit. Sed ante convivium finitum, *Ringius* Rex omnes milites & proceres qui præsentes fuerunt, ad tumu-

monimento, quod inscribitur *Herauds Saga*, Cap. 8:vo, affirmatur præter Haraldum quindecim Reges, multosque alios heroës in hoc proelio cecidisse. — *Dalin* quoque de numero cæsorum pauca habet. Vid. *Sv. Rikes Hist.* Del. I, p. 467.

n) *Peringsch.* ita vertit: *Och lät Kong Ring taga then sadel, hvarutti Kong Harald sjelf plägade rida.* Sed ejusmodi explicatio sensui litterali textus nostri repugnare videtur.

oc allt stormenni er vid var, oc kasta i hauginn storum hringum, oc godum gripum, oc vapnom, til sámdar Haraldz Konge. Oc eptir that var haugrinn aftr byrgdr vandliga.

o) De loco ubi tumulus Regis Haraldi exstructus est inter Historicos non convenit. Fuerunt qui crederent, in Smolandia et quidem in Warendia esse quærendum tumulum hunc sepulchralem Conf. *Försök till en Nomenclatur för Norniska Fornlemningar af N. H. Sjöborg*, Stockh. 1815, p. 50. — Si autem hæc pugna Bravalliensis non in Smolandia, sed in Ostrogothia est commissa, perspicuum esse crediderim, Haraldum non in Smolandia tumulo esse compositum. Pro-

lum venire ibique in honorem *Haraldi* Regis magnos annulos aliasque res pretiosas & arma injicere jussit. Quo facto tumulus diligenter fuit occlusus o).

babilior nobis videtur sententia Saxonis Gramatici, licet hæc cum Fragmento nostro non congruat. Attulit autem ille, corpus Regis mortui in campo Bravalliensi, more majorum, fuisse crematum; urnam vero in qua cineres ejus servabantur, in Daniam esse transportatam. Vid. *Saxonis Gram. Hist. Dan.* Lib. VIII. — Alii quoque tumulum Regis Haraldi prope urbem Leire in Selandia se reperiisse contendunt. Conf. *Sjöborg* l. c. p. 49.

Corrigenda:

Pag.	20	lin.	5	legitur	*fornsagum*	lege	*fornsogum,*
—	—	—	6	—	*Jafnmiclu*	—	*Jafnmiclu*
—	21	Not.	b	—	*Haldorf.*	—	*Haldorf.*
—	—	—	—	—	*Piali*	—	*Niali.*
—	22	lin.	12	—	*fagdi*	—	*sagdi*
—	23	—	14	—	*e Rex,*	—	*o Rex,*
—	24	—	7	—	*kappum,*	—	*koppum*
—	—	—	23	—	*madr feck*	—	*madr heimkvamo, oc margr madr feck*
—	25	—	9	—	*Veiborg*	—	*Vebiorg*
—	—	—	29	—	*Startvider*	—	*Storkvider*

Eodem modo postea hoc nomen legendum est.
Pag. 25 in Not. legitur *tobru* lege *bvoru*.

Aphorismi Respondentis.

I.

Qui solidum artis grammaticæ studium vituperant, ii vehementer quidem errant, utcumque enim quæsiveris, nihil sane invenies, quod magis ad ingenium excolendum aut ad dicendi cogitandique sollertiam acuendam valeat et conferat.

II.

Præclare igitur disputant, quicumque contendunt, ut nullus cibus tum exquisitus est, qui, si sale aut condimentō careat, aliquam in se suavitatem habere videatur, ita nullam scientiam ope grammaticæ destitutam, splendorem aliquem aut nitorem habere.

III.

Ad has grammaticas rationes recte pueris tradendas nullam linguam latina aptiorem esse, statuimus.

